

Univerziáda byla euforie, vzpomíná nadějný právník

27.11.2023 - Pavel Nesit, Jiří Novák, Michal Novotný | Právnická fakulta UK

Srdce všech českých fanoušků basketbalu letos v červenci notně zaplesala, když český tým poprvé v historii senzačně vyhrál Letní univerzitní hry. Platným členem kádru byl i rozehrávač Vojtěch Sýkora, student Právnické fakulty UK.

„Myslím, že nám všem ještě ani teď úplně nedochází, co jsme dokázali. Vždyť my původně jeli na univerziádu jen s tím, že se podíváme do Asie a zahrajeme si dobrý basketbal, o nějakém velkém výsledku jsme vůbec nepřemýšleli,“ vrací se Vojtěch Sýkora ke vzpomínkám na studentskou megaudálost. „Ale když jsme postoupili ze skupiny, tak jsme si uvědomili, že můžeme dosáhnout něčeho velkého, a po čtvrtfinále nám úplně došlo, že je medaile hodně blízko. A že to bylo nakonec zlato, to bylo něco úplně neskutečného.“

Basketbalové finále se hrálo v neděli večer v úplně poslední den univerziády, takže hráče notně povzbuzovala takřka celá česká výprava v hledišti. „Uvnitř té masy patnácti tisíc Číňanů bylo i nějakých osmdesát českých sportovců, kteří nám fandili a byli tam pro nás, tak jsme si to mohli užít všichni pohromadě. Byl to určitě zážitek na celý život. Zaplavila nás obrovská euforie,“ líčí Vojtěch.

Na oslavy nebyl čas

Češi na turnaji prohráli jen zápas ve skupině s favorizovanými Američany, ale v play off už nenašli přemožitele. Postupně vyřadili Finsko a Argentinu, a ve finále přehráli o pouhé dva body i Brazílii. „Pro většinu z nás byly zápasy s Jihoameričany novou zkušeností. Trenéři nás ale dobře připravili, na co si dát pozor. Jejich styl hry je úplně jiný - jsou to takoví provokatéři, kteří pořád něco mluví a snaží se vás rozhodit, štípou vás... Ale i takové zkušenosti vás obohatí do další kariéry.“

Amerika není pro mě

Vojtěch si cestu basketbalové kariéry přes studium v USA nevybral. „Lákalo mě to v tom směru, že já měl vždy školu na prvním místě a v Americe je to spojení se sportem podstatně lépe zařízené než u nás, kde si kluci často po střední škole musí vybrat, jestli škola nebo sport. Ale na druhou stranu - já svou postavou (190 cm) ani herním myšlením nejsem úplně basketbalista pro Ameriku, kde se hraje hodně na sebe. Já jsem spíš kolektivně založený hráč,“ vysvětluje.

A to i přesto, že jej odborníci přirovnávají díky skvělým statistikám doskoků k hvězdě americké NBA Russelu Westbrookovi. Podle českého hráče jsou si ale podobní leda stejnou výškou. „Zaprvé ten americký styl moc nemusím, a taky myslím, že Westbrook je tak úspěšný proto, že mu ostatní hodně doskoků nechávají. Já to mám tak, že se prostě snažím chodit do soubojů za každým balonem a dávám tomu maximum.“

Další doktor? Leda bez krve

Ačkoliv jsou oba jeho rodiče doktoři a pracují v českobudějovické nemocnici (maminka na neonatologii, tatínek na hematologii), do lékařské kariéry jej nenutili. „Vůbec ne, u nás to bylo vždycky tak, že rodiče byli šťastní, když my děti jsme byli šťastní. Jen nás od začátku vedli k tomu, abysme si udělali vysokou školu, s čímž jsme já ani brácha neměli problém. Jen když se mě všichni pořád ptali, jakou vysokou školu bych chtěl, věděl jsem, že lékařská to určitě nebude - mě se dělá špatně, jen co vidím krev,“ směje se.

Celý rozhovor najdete najdete na stránkách Forum UK.

<https://www.prf.cuni.cz/aktuality/univerziada-byla-euforie-vzpomina-nadejny-pravnik>